

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Carl Rohl Smith [Minderune]

Citation: Drachmann, Holger: "Carl Rohl Smith [Minderune]", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 350. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-workid56814/facsimile.pdf> (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

men mandig stred Du endda din Strid,
tro mod dit Ideal
dit Ler kunde brydes, din Aand stod støt
blandt Guder i Marmorets Sal.

Dør ville vi lade din Higen i Ro,
dør søgte Du Maal og Ret
for Kunstens Evner og Livets Tro
ved de eviges lyse Banket:
i Straaleglans af Hellas Kultur
som Gudernes hædrede Gæst,
dør vandrer nu Julius Lange ind
ved det menneskeliges Fest!

CARL ROHL SMITH

Til hans Hustru.

Maskinen slog sine rolige Slag —
saa støt og saa stille det lød;
og Himlen spejled sit tindrende Tag
i Havdybets vigende Skød;
og Skibs-Passagererne spillede Kort,
mens Dagen i blaasende Hvide henflød —
saa lagde jeg stille Avisen bort:

dør stod, at min Ven var død!

Og Dagen blegned, og Sol gik ned,
og Himlen blev tung og graa,
og ud over Havet mit Øje gied,
og sortnende Vover jeg saa';
bestandig jeg sad paa den samme Plet
og støtted min Haand under Kind —
og dengang da Hundevagten gik ind,
fornam jeg, at jeg havde grædt.

Hvor er det dog muligt, at *den*, som er god
og elsket og nobel og smuk —
at *den*, som har kæmpet sig frem ved sit Mod
og ej ved et eneste Buk —
hvor er det dog muligt, at *den*, som var stærk
og leved saa lysende glad i sit Værk